

M.M. (10982/15, 9 februari 2021)

Verzoeker klaagt bij het EHRM over een schending van artikel 5 lid 1 en 3 EVRM (recht op vrijheid en veiligheid). Verzoeker stelt dat er onvoldoende grond was voor zijn voorlopige hechtenis of, subsidiair, dat de diverse beslissingen over de voortzetting van de hechtenis onvoldoende gemotiveerd waren.

Verzoeker was na zijn arrestatie in verzekering gesteld en vervolgens voor veertien dagen in bewaring gesteld. Omdat sprake was van een verdenking die een geschokte rechtsorde met zich meebracht en er recidivegevaar bestond baseerde de rechter het opvolgende bevel van gevangenhouding op de overweging dat er gewichtige redenen van maatschappelijke veiligheid bestonden voor zijn hechtenis (conform artikel 67a Wetboek van Strafvordering). Verzoeker verzocht vervolgens om opheffing dan wel schorsing van zijn voorlopige hechtenis. De rechtbank en het gerechtshof oordeelden dat de gronden genoemd in het bevel van bewaring nog aanwezig waren.

Verzoeker werd veroordeeld tot achttien maanden gevangenisstraf, met aftrek van de periode die hij had doorgebracht in voorlopige hechtenis.

Het EHRM herhaalt onder verwijzing naar vaste jurisprudentie het uitgangspunt dat het de verantwoordelijkheid is van de nationale autoriteiten om een voorlopige hechtenis niet onredelijk lang te laten duren. Een redelijke verdenking geldt als basis voor een voorlopige hechtenis, maar is op zichzelf niet voldoende om beslissingen omtrent het laten voortduren van een voorlopige hechtenis op te baseren. Daarbij is ook nog van belang of er andere gronden zijn om de vrijheidsontneming te rechtvaardigen en of deze gronden relevant en voldoende zijn, waarna moet worden gezien of de procedure zorgvuldig is geweest. In dat kader moet de rechtvaardiging voor voorlopige hechtenis altijd overtuigend worden aangetoond op grond van specifieke feiten en persoonlijke omstandigheden, aldus het EHRM.

In deze zaak is de oorspronkelijke beslissing over de voorlopige hechtenis volgens het EHRM voldoende met redenen omkleed. Bij opvolgende beslissingen om de voorlopige hechtenis niet op te heffen of te schorsen is echter onvoldoende ingegaan op de specifieke omstandigheden. Het is volgens het EHRM met name niet inzichtelijk gemaakt dat de openbare orde verstoord zou worden als verzoeker vrij zou worden gelaten. Ook zijn de beslissingen om de voorlopige hechtenis niet op te heffen of te schorsen niet nader toegelicht en wordt er niet ingegaan op de argumenten die naar voren zijn gebracht door verzoeker en de officier van justitie. Het betoog van de regering dat de uitgebreide discussies ter rechtszitting het gebrek aan detail in de schriftelijke beslissing kunnen compenseren, wordt door het EHRM niet geaccepteerd. Het EHRM concludeert dat sprake is van een schending van artikel 5 lid 3 EVRM.